

feigeeesimist korda (§. 81.); ja tõis sat,
da Alastad olli Abraam wanna, kui tem
ma Poeg Isaak temmale sündis. Kui
mittoford Jummal temmale selle Wah-
he. Alia sees sedda ifka tootas ja kulus,
tahhame nüüd járrestikko tähhesele pañna.

§. 106. Essite sündis se warsti pärast
sedda, kui Lot olli Abraamist ãrralahk-
aud (§. 84.), et Jummal ütles Abra-
mi vasto: Õosta nüüd emmas Gilimad
üles, ja wata sest paigast, kus sa olled,
Pohja pole, ja Pounne pole, ja Homiko-
pole ja Ohto pole; Ma tahhan kõik se
Ma, mis sa nääd, (nenda kui seál kör-
ge Mäggede peált wois Eaugele nähha),
junkule ja sinno Guggule iggawesset's A-
jaeks ja Pärrandusset's anda; ja tahhan jo
Guggu nenda paljuks pañna, kui Mu-
lla-Põrmo; kui nüüd segi Muilla-Põrmo
ehk Colmo wob ãrraluggedat, siis peab sin-
no

no Guggu ka sama ãrraloetud. Wõtta
kätte, kā se Ma läbbi pikkuti ja laijuti,
seit sinnule tahhan ma sedda anda, sei on,
sinno Gugguvõdsale pärast sind.

§. 107. Nendasamma selgeste fulutas
Jummal sedda Abraamile ka siis jälle,
kui Abraam Lotti sai ãrrepeästnud Go-
doma Runinga Raenlaste Rädest (§. 86.),
ja kui ta wågga kurb olli, et ta ilma Lap-
seta ellas, ja et temma Perre-Ullemata
ja Poeg se Wifiga ta Pärria olleks.
Siis Jummal ütles temmale ühhes Mäg-
gemisses: Se ei pea mitte so Pärria ol-
lema, waid se agga, kes sinno Juhust
tulleb. Ja Jummal viis tedda wålja
Oue ja sultes: Et wata Taewa pole ja
loe need Tähhed: kas sa woid neid Jug-
geda? Nenda peab ka sinno Guggu ol-
lema, paljo ja ilma arivamattha.

§. 108. Seál jures ütles Jummal
ka